

3.1-4-02

3.1-5-03

3.2-3-02

3.2-4-03

รายงานผลการดำเนินงานโครงการ

ชื่อโครงการ

พัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับรายได้ให้กับคนในชุมชนฐานราก

รหัสโครงการ 63A66114กกง14W03A17

กิจกรรม ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

การยกระดับผ้าอ้อมครามสู่แฟชั่นสากล

วันที่ 1 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 ถึง วันที่ 30 เดือน กันยายน พ.ศ.2564

ณ บ้านนาดี , บ้านโนนเรือ อำเภอพรรณานิคม

บ้านกลาง, บ้านลาดค้อ, บ้านลาดตู, บ้านม่วงไข่อำเภอโคกศรีสุพรรณ

จังหวัดสกลนคร

หน่วยงาน สาขาวิชาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คำนำ

โครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น การยกระดับผ้าอ้อม
ครามสู่แฟชั่นสากล ดำเนินโครงการโดยสาขาวิชาภาษาไทยร่วมกับสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ซึ่งเป็นการนำองค์ความรู้ทางด้าน
มนุษยศาสตร์เพื่อลงไปบริการวิชาการยังชุมชนที่มีความต้องการในการพัฒนาเชิงพื้นที่ของคนใน
ชุมชน อีกทั้งความต้องการในการพัฒนานี้ได้รับการวิเคราะห์และสังเคราะห์ประเด็นปัญหา
ต่างๆ โดยความร่วมมือพัฒนาเกิดขึ้นจากหลายภาคส่วน ทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครในฐานะ
ที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่นที่มีพันธกิจและภารกิจในการบริการวิชาการแก่ชุมชนท้องถิ่น
และการเป็นที่พึ่งทางวิชาการแก่ชุมชน

โครงการดังกล่าวสำเร็จลุล่วงได้ด้วยความร่วมมืออย่างดียิ่งของสมาชิกในชุมชน
ของบ้านนาดี บ้านโนนเรือ บ้านกลาง บ้านลาดคือ บ้านลาดตู และบ้านม่วงไข่ ที่ได้ให้ความ
อนุเคราะห์และเป็นผู้รับบริการวิชาการในด้านที่เกี่ยวกับองค์ความรู้ด้านไหม ไหมอ้อมคราม และ
การพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมถึงการพัฒนาแบรนด์และช่องทางการจัดจำหน่าย ทางโครงการจึง
ขอขอบพระคุณทุกท่านอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณภาคีเครือข่ายที่ช่วยให้การขับเคลื่อนโครงการประสบผลสำเร็จตั้งแต่
ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง อาทิ สำนักงานพัฒนาชุมชน สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ศูนย์
หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ สกลนคร และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของพื้นที่อำเภอ
พรรณานิคม และอำเภอโคกศรีสุพรรณ อีกทั้งภาคีเครือข่ายที่สนับสนุนให้เกิดช่องทางการตลาด
 อาทิ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศศ.ป.) และ ศูนย์ประสานงานโครงการอัน
เนื่องมาจากพระราชดำริและความมั่นคง กองทัพอากาศ 2 (ศป.ร.) ที่สนับสนุนและเอื้อเพื่อให้มี
พื้นที่ได้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของชุมชน

ขอขอบพระคุณที่ปรึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร และผู้ดูแลโครงการศาสตร์
พระราชาสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่ได้ให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกและแก้ปัญหาในจุด
ต่างๆ ทำให้ทางโครงการขับเคลื่อนต่อไปได้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าโครงการครั้งนี้จะเป็น
แนวทางในการเป็นรูปแบบของการพัฒนาชุมชนอื่นๆ ต่อไป

ผศ.ปกกสิณ ชาทิพยอด
หัวหน้าโครงการ/คณะทำงาน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ 1 บทนำ	
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	4
ตัวชี้วัดความสำเร็จ	4
ส่วนที่ 2 วิธีดำเนินการ (ตามกระบวนการ PDCA)	
กลุ่มเป้าหมาย	6
พื้นที่ดำเนินการ	8
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล (วัดความสำเร็จของตัวชี้วัด)	8
วิธีการเก็บข้อมูล	9
การวิเคราะห์ข้อมูล	9
เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	9
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย	11
ผลการวิเคราะห์การนำไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มเป้าหมาย	12
ผลแสดงรายได้ของกลุ่มเป้าหมาย	13
ส่วนที่ 4 สรุปผลการดำเนินการ	
สรุปผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	15
ปัญหาอุปสรรค	32
ข้อเสนอแนะ	32
ส่วนที่ 5 ภาคผนวก	
โครงการที่ได้รับการอนุมัติเรียบร้อยแล้วพร้อมคำรับรองปฏิบัติราชการ	34
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการ	50
บันทึกข้อความเพื่อประสานงานหรือขอความอนุเคราะห์จากหน่วยงานภายนอก	52
สรุปค่าใช้จ่ายพร้อมหลักฐาน (เฉพาะใบตัดยอด)	55
เอกสารแสดงการประชาสัมพันธ์โครงการ	64
แบบสอบถามหรือแบบประเมินผลโครงการ	65
ภาพกิจกรรม (ก่อนดำเนินโครงการ/ระหว่างดำเนิน/และเมื่อสิ้นสุดโครงการ)	156
รายชื่อสมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการ/ที่อยู่ติดต่อได้/ประวัติวิทยากร	158
รายชื่อคณะกรรมการดำเนินโครงการ	168

ส่วนที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

รัฐบาลไทยมีความมุ่งมั่นที่จะปรับโครงสร้างการผลิตและบริการของประเทศให้เป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยเน้นการผลักดันเรื่องการเพิ่มคุณค่าและมูลค่าของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรมทางสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (2560 - 2564) ได้ยึดกรอบแนวคิดและหลักการที่สำคัญ ดังนี้ 1. น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2. ให้คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม 3. มีการส่งเสริมและสนับสนุนแนวคิดการพัฒนาและปฏิรูปประเทศ 4. มีการพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข โดยมีเป้าหมายด้านเศรษฐกิจที่สำคัญคือ การมีผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capital) และ รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capital) เมื่อสิ้นแผนพัฒนาแห่งชาติฉบับที่ 12 ในปี พ.ศ. 2564 จะต้องเพิ่มขึ้นเป็น 317,051 และ 301,199 บาท ต่อคนต่อปี ในส่วนสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (2560-2579) มีวิสัยทัศน์ที่สำคัญคือ ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ซึ่งประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ 1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง 2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 3. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน 4. ยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันทางสังคม 5. ยุทธศาสตร์การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและ 6. ยุทธศาสตร์การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

จากสาระสำคัญของแผนพัฒนาชาติฉบับที่ 12 (2560-2564) และแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (2560-2579) จะพบว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศในลักษณะการบูรณาการใน 3 มิติ (Function / Agenda / Area) มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมเชิงบูรณาการทุกภาคส่วน โดยเน้นการทำงานแบบ “ประชารัฐ” ที่เป็นไปตามความต้องการของประชาชนและสามารถแก้ไขปัญหาที่ตรงประเด็นกับพื้นที่เป็นหลัก โดยกำหนดรูปแบบห่วงโซ่คุณค่า (Value chain) ที่สามารถเชื่อมโยงได้กับทุกภาคส่วน ตั้งแต่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง และรัฐบาลยังให้ความสำคัญกับการสร้างฐานความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ของท้องถิ่นและของชาติโดยนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการพัฒนาคน พัฒนาสังคม พัฒนาเศรษฐกิจ และพัฒนาทุนวัฒนธรรม เป็นทรัพย์สินทางปัญญาหรือภูมิปัญญาที่มีการสั่งสมกันมาตั้งแต่อดีตมีคุณค่าต่อมนุษย์และความต้องการของสังคมในลักษณะของ “กลุ่มชาติพันธุ์” ซึ่งสามารถนำมาเป็นต้นทุนที่ใช้ในการผลิตสินค้าและบริการที่มีนัยทางวัฒนธรรม หรือที่เรียกว่า “อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม”(Identity of Cultural) โดยต้องมีความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมการผลิตจึงเรียกว่า “สินค้าวัฒนธรรม” (cultural product) และบริการที่มีอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งปัจจุบันถือว่าเป็นสิ่งที่สามารถสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมาย การพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐาน แนวคิด 3 ประการ ได้แก่ (1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่ (2) “ปรับปรุงจูน” เพื่อปูทางสู่ออนาคต ผ่านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (3) “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับ รูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงจูน พร้อมทั้งการส่งเสริม และสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และ การกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคน ในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกือบทุกจังหวัดล้วนมีภูมิปัญญาด้านหัตถกรรมที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่ายิ่ง หลายชุมชนมีผู้รู้ที่เป็นครูภูมิปัญญาของการทอผ้าไม่ว่าจะเป็นผ้าไหม-ผ้าฝ้าย-ผ้าย้อมคราม การทอผ้าไหม-ผ้าฝ้าย-ผ้าย้อมครามของชาวบ้านแม้จะผลิตขึ้นเพื่อขาย แต่ก็ยังมีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้เกิดปัญหา อาทิ การขาดความคิดสร้างสรรค์ในการผลิต การผลิตซ้ำกัน รูปแบบและลวดลายไม่ตรงกับความต้องการของตลาด รวมถึงไม่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคในต่างประเทศ อีกทั้งแหล่งของตลาดและระบบการขายออนไลน์ยังไม่เป็นที่รับรู้อย่างแพร่หลาย ระบบการผลิตนิยมใช้สีย้อมจากเคมี ส่งผลต่อเกษตรกรในหลายชุมชนประสบปัญหาจากสารเคมีตกค้าง ด้วยความไม่เข้าใจและขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการด้านมาตรฐานของความปลอดภัยอย่างลึกซึ้ง และปัญหาด้านการออกแบบลวดลายที่ทันสมัยไม่ตอบสนองต่อตลาดและผู้บริโภค การขาดระบบตลาดออนไลน์ และขาดการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการขายผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม รวมถึงไม่มีแนวทางการส่งเสริมให้ชุมชนกลายเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิถีชีวิต เศรษฐกิจพอเพียงอย่างสร้างสรรค์ ทำให้เกิดกีดกีดต่อการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้นได้ และไม่สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงเป็นปัญหาสะท้อนถึงการผลิตผ้าไหมย้อมครามและผ้าฝ้ายย้อมครามของเกษตรกรและกลุ่มผู้ผลิตในจังหวัดสกลนครไม่สามารถแข่งขันได้ในตลาดและอุตสาหกรรมสิ่งทอ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วหากมีการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ผ้าไหมย้อมครามและผ้าฝ้ายย้อมครามของกลุ่มผู้ประกอบการและหรือกลุ่มวิสาหกิจ โดยเฉพาะในด้านการออกแบบตั้งแต่ต้นทาง กลางทางและปลายทางจนสามารถนำไปสู่การสร้างสรรคในเชิงอุตสาหกรรมแฟชั่นได้ และให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายจะสามารถยกระดับศักยภาพของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร, สมาชิกกลุ่มผู้ทอผ้าและสมาชิกของกลุ่มวิสาหกิจให้แข่งขันได้ทั้งในตลาดประเทศและตลาดต่างประเทศกว้างขวางยิ่งขึ้น การดำเนินการพัฒนาที่ต่อเนื่องจากโครงการ

ไม่ตอบสนองต่อตลาดและผู้บริโภค การขาดระบบตลาดออนไลน์ และขาดการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการขายผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม รวมถึงไม่มีแนวทางการส่งเสริมให้ชุมชนกลายเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิถีชีวิต เศรษฐกิจพอเพียงอย่างสร้างสรรค์ ทำให้เกิดกับดักต่อการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้นได้ และไม่สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงเป็นปัญหาสะท้อนถึงการผลิตผ้าไหมย้อมครามและผ้าฝ้ายย้อมครามของเกษตรกรและกลุ่มผู้ผลิตในจังหวัดสกลนครไม่สามารถแข่งขันได้ในตลาดและอุตสาหกรรมสิ่งทอ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วหากมีการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ผ้าไหมย้อมครามและผ้าฝ้ายย้อมครามของกลุ่มผู้ประกอบการและหรือกลุ่มวิสาหกิจ โดยเฉพาะในด้านการออกแบบตั้งแต่ต้นทาง กลางทางและปลายทางจนสามารถนำไปสู่การสร้างสรรคในเชิงอุตสาหกรรมแฟชั่นได้ และให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายจะสามารถยกระดับทั้งศักยภาพของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร, สมาชิกกลุ่มผู้ทอผ้าและสมาชิกของกลุ่มวิสาหกิจให้แข่งขันได้ทั้งในตลาดประเทศและตลาดต่างประเทศกว้างขวางยิ่งขึ้น การดำเนินการพัฒนาที่ต่อเนื่องจากโครงการระยะแรกจึงจำเป็นต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มกลยุทธ์การพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบและกลยุทธ์การตลาด โดยเฉพาะการออกแบบเส้นใย, การออกแบบสี, การออกแบบลวดลาย และการออกแบบชุดต้นแบบแฟชั่นที่มีอัตลักษณ์ของชุมชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญการพัฒนาตามศาสตร์พระราชากับการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ได้หยิบยกเอาประเด็นของกลุ่ม "คราม" มาเป็นแกนสำคัญของการดำเนินงานเพื่อพัฒนาและยกระดับ "ผ้าไหม-ผ้าฝ้ายและผ้าย้อมคราม" ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงได้ดำเนินโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น การยกระดับผ้าย้อมครามสู่แฟชั่นสากล โดยมีแนวทางการพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ผ้าไหม-ผ้าฝ้ายและผ้าย้อมครามของกลุ่มชุมชนในพื้นที่บริการร่วมกับอาจารย์นักวิจัย นักวิชาการ นักพัฒนาชุมชน นักออกแบบ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยร่วมกันพัฒนาและถ่ายทอดกระบวนการเรียนรู้ระหว่างกันนำมาสู่การพัฒนาสินค้าร่วมกันอันเป็นกลยุทธ์ในการสร้างภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ผ้าไหม-ผ้าฝ้ายและผ้าย้อมครามของชุมชนเกิดความเชื่อมั่นกับผู้บริโภค อันเป็นกลยุทธ์ในการส่งเสริมภาพลักษณ์และประชาสัมพันธ์และเป็นการนำเอาหลักการของศาสตร์พระราชามาขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชนให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายย้อมครามและผ้าไหมย้อมครามของชุมชนจังหวัดสกลนคร
2. เพื่อแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายย้อมครามและผ้าไหมย้อมครามสู่ตลาดแฟชั่นระดับภูมิภาคอาเซียน
3. เพื่อพัฒนาแบรนด์ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายย้อมครามและผ้าไหมย้อมครามของชุมชนจังหวัดสกลนคร
4. เพื่อขยายช่องทางการตลาดและโอกาสการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ครามของชุมชนจังหวัดสกลนคร

ตัวชี้วัดความสำเร็จ (อ้างอิงจากแบบเสนอขออนุมัติโครงการ ข้อ 13.1 และ 13.2)

ผลผลิต (Output)

ชื่อตัวชี้วัดผลผลิต	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	วัดกิจกรรมที่
รายได้เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	30	1-4
จำนวนผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปผ้าไหม-ผ้าฝ้ายย้อมคราม	ผลิตภัณฑ์	10	2-4
จำนวนภาคีเครือข่าย	เครือข่าย	5	1-4
จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม/ จำนวนกลุ่มวิสาหกิจ	คน/กลุ่ม	50	1-4
ร้อยละของครัวเรือนกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมมีรายได้เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	60	1-4
จำนวนช่องทางการตลาด	ช่องทาง	2	4
สื่อดิจิทัลการเรียนรู้	เรื่อง	2	1-4
จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ	คน	22	1-4
จำนวนรายวิชาในหลักสูตรที่มีการบูรณาการจัดการเรียนการสอน	หลักสูตร	1	1-4

ผลผลลัพธ์ (Outcome)

ชื่อตัวชี้วัดผลลัพธ์	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	วัดวัตถุประสงค์ข้อที่
รายได้จากการขายผลิตภัณฑ์	ร้อยละ	30	2,4
ประเภทของผลิตภัณฑ์ครามที่แปรรูป	ผลิตภัณฑ์	10	2-9
จำนวนภาคีเครือข่าย	เครือข่าย	5	1- 4
ผู้เข้าร่วมกิจกรรม/จำนวนกลุ่มวิสาหกิจ	คน/กลุ่ม	50	1,4
ครัวเรือนของกลุ่มเป้าหมายมีรายได้เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	60	1-4
จำนวนช่องทางการตลาด	ช่องทาง	2	4
สื่อดิจิทัลการเรียนรู้	เรื่อง	1	1,4
จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ	คน	22	1-4
จำนวนรายวิชาในหลักสูตรที่มีการบูรณาการจัดการเรียนการสอน	หลักสูตร	1	1-4